

Opinia
do ustawy o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom
na wzrost wynagrodzeń (druk senacki nr 189)

Ustawa reguluje zasady przekazania w IV kwartale roku bieżącego oraz w roku 2007 środków finansowych świadczeniodawcom, w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135 z późn. zm.), przeznaczonych na podwyższenie wynagrodzeń pracowników oraz udzielających świadczeń na podstawie umowy innej niż umowa o pracę. Podmiotami objętymi zakresem ustawy są: zakłady opieki zdrowotnej wykonujące zadania określone w statucie, grupowa praktyka lekarska, grupowa praktyka pielęgniarek lub położnych, osoby wykonujące zawód medyczny w ramach indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki oraz osoby inne niż w/w, które uzyskały fachowe uprawnienia do udzielania świadczeń zdrowotnych i udzielają ich w ramach wykonywanej działalności gospodarczej. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy dyrektorzy oddziałów wojewódzkich Narodowego Funduszu Zdrowia dokonają jednostronnie zmiany umów zawartych na rok 2006 r., uwzględniając zwiększenie o 7,5 % kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej, umowy zaś na rok przyszły będą zawierały kwotę zobowiązań Funduszu wyższą o 30 % kosztów pracy. Wzrost kwot zawartych w umowach nastąpi w powiązaniu ze wskaźnikami kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń, zamieszczonymi w załączniku ustawy. Podwyższenie wynagrodzeń następuje zgodnie zasadami wynagradzania obowiązującymi u danego świadczeniodawcy, przy czym ustawa ustanawia dolny i górny próg wzrostu wynagrodzenia.

Trzeba podkreślić, że ustawa nakazuje zwrot środków, które nie zostały wykorzystane na podniesienie wynagrodzeń, a Fundusz będzie mógł przeprowadzać kontrolę wykorzystania przekazanych środków.

Uwagi ogólne.

1) Ustawę cechuje pewna niekonsekwencja terminologiczna. Określenie zakresu ustawy następuje poprzez wskazanie podmiotów, w stosunku do których się ją stosuje (art. 1 ust. 1 pkt 1 i 2), jednocześnie wprowadza się pojęcie *świadczeniodawcy*, którym ustawa również się posługuje, jednak nie rezygnując ze wskazywania wprost podmiotów określonych w art. 1

ust. 1 pkt 1 i 2 (por. art. 5 ust. 1). Nie sprzyja to jasności pojęciowej, tym bardziej, że wymienione w art. 1 w ust. 1 w pkt 1 i 2 podmioty mieszczą się w definicji świadczeniodawcy, zawartej w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, do której ustawa niniejsza wielokrotnie się odwołuje.

2) Budzi wątpliwość art. 3 ust. 1 zdanie końcowe, które dla uregulowania art. 1 ust. 1 pkt 1 i 2 stanowi istotny punkt odniesienia - czy wskazanie "umów zawartych na rok 2006" nie jest wskazaniem zbyt ogólnym?

3) Uregulowania art. 5 ust. 3-5 stanowią de facto poszerzenie uprawnień związków zawodowych, ponieważ wzrost wynagrodzeń dotyczy, w myśl niniejszej ustawy, grupy daleko szerszej niż pracownicza.

Uwagi szczegółowe.

1) W art. 1 w ust. 1 w pkt 1 i 2 zastosowano niewłaściwy przypadek gramatyczny, należałoby użyć celownika (komu? czemu?), nie zaś narzędnika.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w ust. 1:
 - w pkt 1 wyraz "będącymi " zastępuje się wyrazem ", będącym",
 - w pkt 2 wyraz "będącymi " zastępuje się wyrazem "będącym".

2) w art. 3 w ust. 1 w pkt 1 i 2 oraz w ust. 2 wyrazy "w poszczególnym rodzaju" należałoby zastąpić wyrazami "w poszczególnych rodzajach" (chodzi o świadczenia opieki zdrowotnej), nie zmienia to merytorycznie treści przepisów, lecz stanowi dostosowanie do tytułu załącznika do ustawy, który posługuje się liczbą mnogą i jest stylistycznie bardziej poprawne.

Propozycja poprawki:

- w art. 3 w ust. 1 w pkt 1 i 2 oraz w ust. 2 wyrazy "w poszczególnym rodzaju" zastępuje się wyrazami "w poszczególnych rodzajach".

opracowała: B. Langner